

Bilag Nr. 4.

Eksistensminimum.

Under Kommissionens Forhandlinger om Størrelsen af den Understøttelse, der burde ydes de arbejdsløse, blev man enig om, saa vidt muligt, at søge fremskaffet Grundlag til Bedømmelsen af det Beløb, hvormed en arbejdsløs kunde købe det nødvendige d. e. faa fastsat Eksistensminimum i Penge. Man kunde ikke skarpt definere, hvad der skulde forstaas ved Eksistensminimum, men man var vistnok enig om, at der dermed hverken maatte forstaas det mindste Beløb til lige at opretholde Livet for uden Hensyn til, hvor elendige Forhold dette skete under (det absolutte Minimum), og ej heller paa den anden Side det mindste Beløb, der var nødvendigt for den arbejdsløse til fuldt ud at fortsætte den samme Lefevod, han som arbejdende havde haft under normale Forhold. Saaledes begrænset til begge Sider maa Begrebet Eksistensminimum vistnok kunne udtrykkes ved det mindste Beløb, hvormed en Arbejder under Arbejdsløshed kan klare sig uden blivende — d. e. ogsaa efter den daarlige Tids Ophør — at faa nedsat sin standart of life væsentlig. Hans legemlige Tilstand maa opretholdes, saa hans Arbejdsevne ikke nedsættes, og han maa ikke ved Pantsætninger af Møbler, ved Flytning til daarligere Lejlighed o. s. v. blive bragt saa langt ned, at han ikke indenfor en i al Fald overskuelig Fremtid atter kan naa det hygiejniske og kulturelle Standpunkt, han før stod paa.

Til det absolutte Eksistensminimum maa der altsaa skønsviis lægges noget — mindst for de Arbejdere, der er vant til at leve nede ved dettes Grænse.

Skønnet undgaar man imidlertid neppe heller ved det absolutte Minimums Beregning, thi dette er ikke det Beløb, man kunde erhverve den nødvendige Mad, Beklædning, Vask o. s. v. for, men det Beløb, hvorunder en arbejdsløs kan faa det for. En enligstillet Mand har Familie at bo og leve hos, en anden har det ikke. Den sidste vil have at betale — fordi han ikke er uddannet til Husholdningsarbejde — for saadant Arbejdes Udførelse, Madlavning, Vask o. l., en vis Arbejdsløn, som den førstnævnte slipper for, fordi han har en Moder eller anden paarørende, der for ham gratis udfører dette Arbejde. Den sidste, der bor hos sin Familie, vil tilmed have den Fordel, at hans Forbrug ved at indgaa som Led i et større Forbrug bliver billigere, fordi der gaar mindre til Spilde, og fordi Varerne kan købes mere en gros.

Det er sikkert flere Kroner om Ugen, en voksen Søn tjener ved at bo hjemme fremfor at bo alene, og Udgifterne til hans Forbrug vil meget stærkt nærme sig det Beløb, for hvilket man billigst kunde indkøbe Varer.